Florentin Smarandache

Fotografii îngândurate

Editura Duran's
Oradea, 2013

FLORENTIN SMARANDACHE

FOTOGRAFII ÎNGÂNDURATE. Album din deşert

Referenţi: Dr. George Anca, Asociaţia Scriitorilor din Bucureşti
Tudor Paroiu, Coşoveni, Dolj
Prof. Janet Nica, Ostroveni, Dolj

Redactor de carte: Octavian Blaga
Societatea cultural-ştiinţifică AdSumus
E-mail: octavian.blaga@laposte.net

E-publishing: Editura Duran's
Oradea, Iuliu Maniu 43
Tel: +40 742 162.843
359 401.562
E-mail: ovi@durans.ro

Copyright: Text&Foto © Florentin Smarandache, 2013
E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN: **978-973-1903-51-4**

FLORENTIN SMARANDACHE

Fotografii îngândurate

Album din deşert

Editura Duran's
Oradea, 2013

Fotografii din sud-vestul Statelor Unite ale Americii.

Nec sit terris ultima Thule!

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano şi Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Este ce face Florentin Smarandache şi în ştiinţă, şi în alte abordări literar-artistice: îmbină şi împacă. Împerecherile pe care le propune sunt surprinzătoare, nu îndeajuns evaluate, exploatate şi preţuite.

De la jurnalul clasic de călătorie la fotojurnalul instantaneu, fratele de cruce al meridianelor şi al paralelor a parcurs nu doar drumuri spaţiale, ci şi interioare. Nu e doar transcrierea lumii văzute – uneori în simplitatea ei cotidiană, alteori cu ochiul turistului americanizat sau al omului de ştiinţă prezent la conferinţe de tot mai mare anvergură –, ci şi transcrierea de sine, auto-transcrierea.

Nu au fost, fără îndoială, singurele daruri ale Ursitoarelor, dar Florentin Smarandache trebuie să se fi născut cu aparatul de fotografiat la gât şi creionul pe hârtie. Şi nu renunţă nici la ochiul terţ, nici la mâna a treia. Era inevitabil, în consecinţă, să ajungă la această nouă expresie literar-artistică: *fotoideile*.

Oarecum, acest *album din deşert* e un rebus de imagini. Gândurile asociate imaginilor au rolul de a conduce privitorul într-o intersecţie de drumuri multiple, spre destinaţii multiple, dar, paradoxist, posibil identice. Deşi autorul ne propune *fotografii îngândurate*, polii se pot uşor inversa, iar receptarea să atribuie intersecţiei în care a fost plasată semnificaţia de *gânduri fotografiate*.

Contează prea puţin dacă aforismul (gândul) emerge simultan cu suprinderea imaginii. Cum Florentin Smarandache gândeşte „cu creionul în mână", după propria-i mărturisire, nu ne-ar mira deloc să fotografieze în aceeaşi postură. De fapt, l-am cunoscut aşa: conduce scriind sau rezolvând cele mai complicate ecuaţii. E, tot timpul, simultan, în două luntre, căutând soluţia de a le aduce la mal, cu toată încărcătura lor concretă şi metaforică.

Ce e important în această nouă elaborare literar-artistică marca Florentin Smarandache este, până la urmă, câmpul de receptare: libertatea de a îmbina şi împăca imaginea şi gândul; libertatea de a ieşi din imagine şi a intra în propriul gând; libertatea de a scormoni în propriile experienţe, derivând dintr-un pixel.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac şi otravă deopotrivă. Şi îl serveşte ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

OCTAVIAN BLAGA

Întotdeauna mai târziu va fi prea târziu.

Ceea ce-i sigur în lumea asta e nesiguranța.

În societatea modernă, trebuie să te adaptezi la inadaptabil, altfel eşti strivit.

Sunt atât de singur, că n-am nici cu cine mă certa.

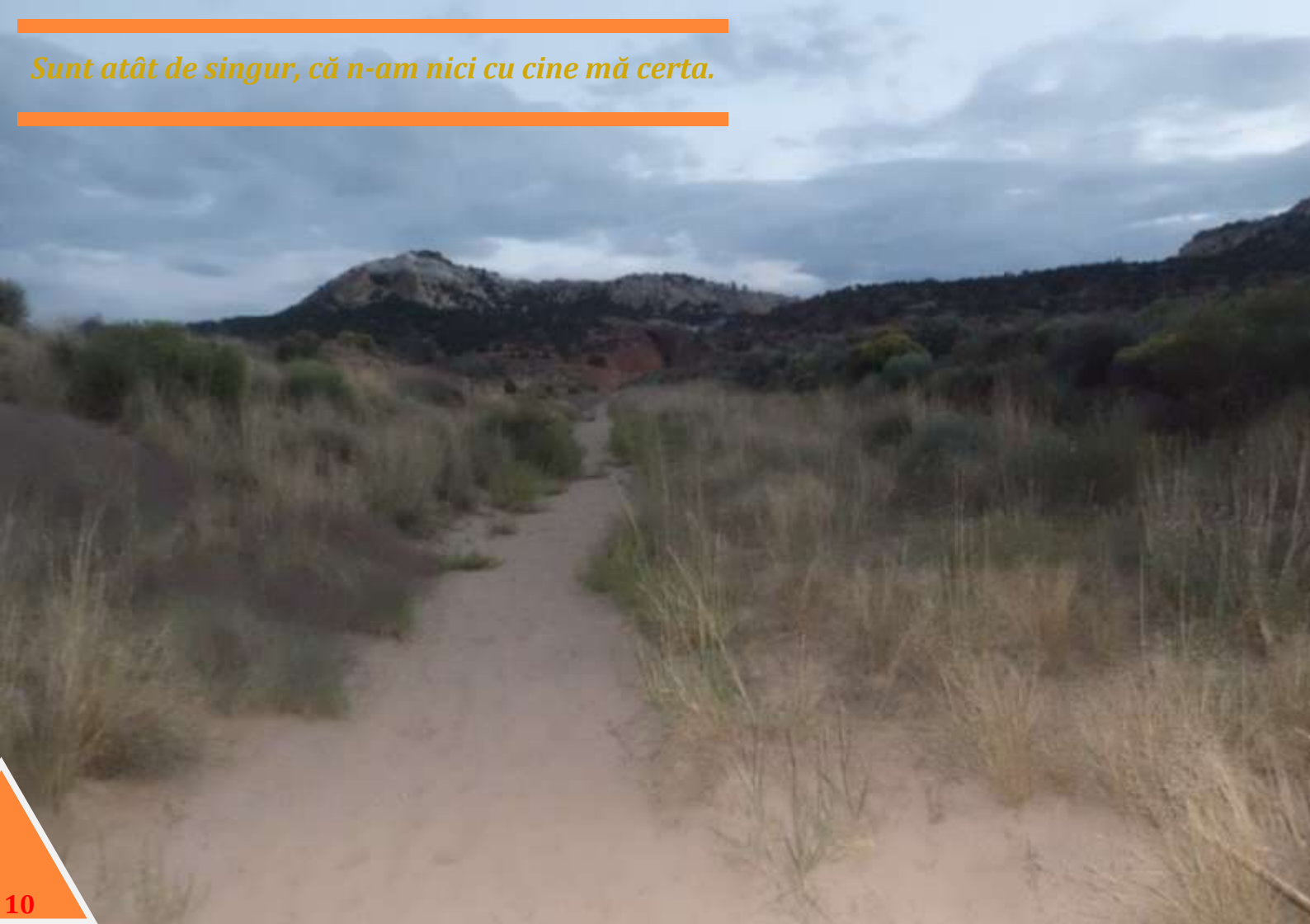

Mereu ai câte ceva de văzut, şi deseori în locuri în care nici nu te aştepţi.

Poți face primăvară în viață și-n timpuri mohorâte.

Baiurile-s între oameni, nu între pietre şi pământ.

Sentimentele şi cunoştinţele acumulate trebuiesc destăinuite până nu se răcesc.

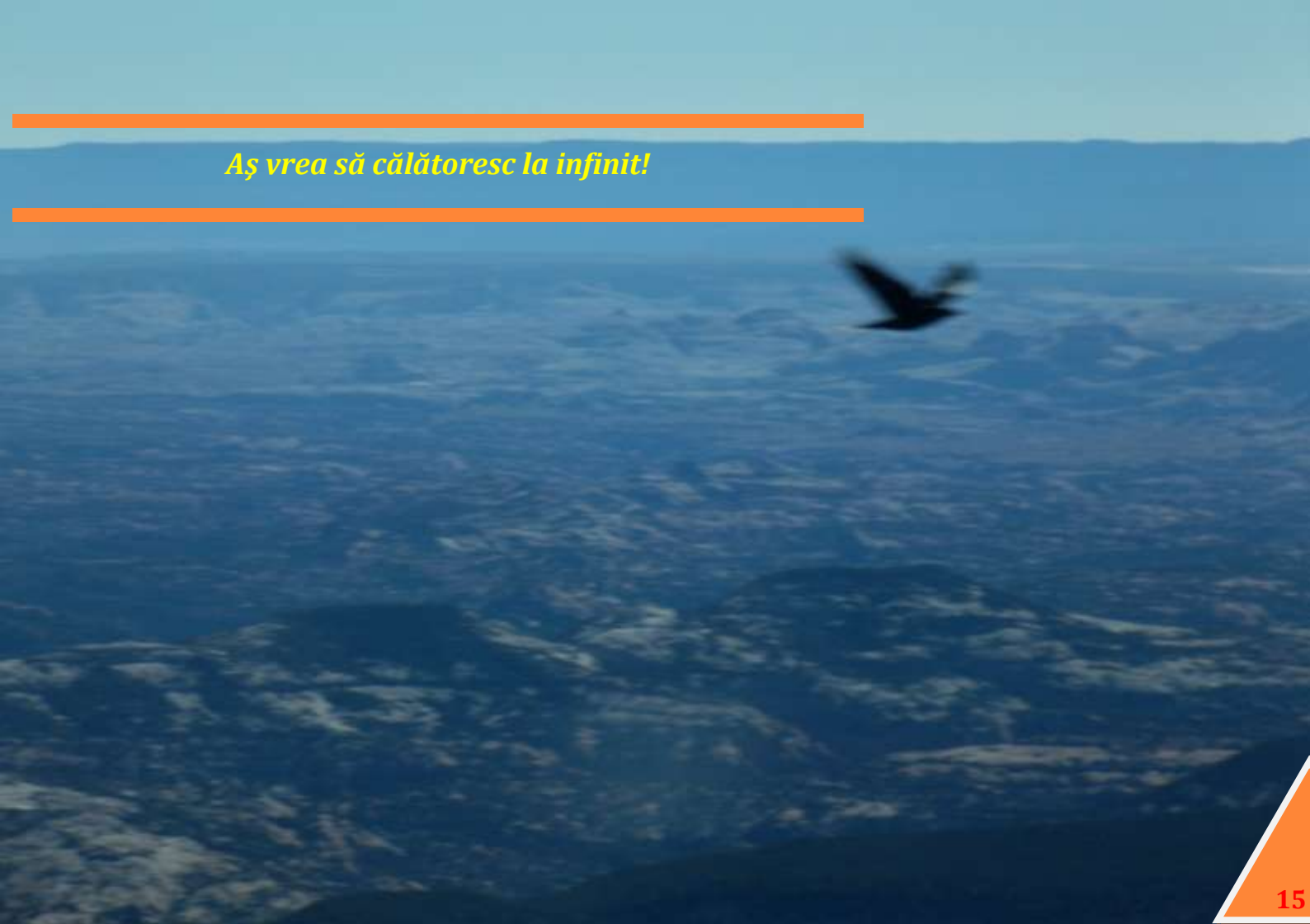
Aș vrea să călătoresc la infinit!

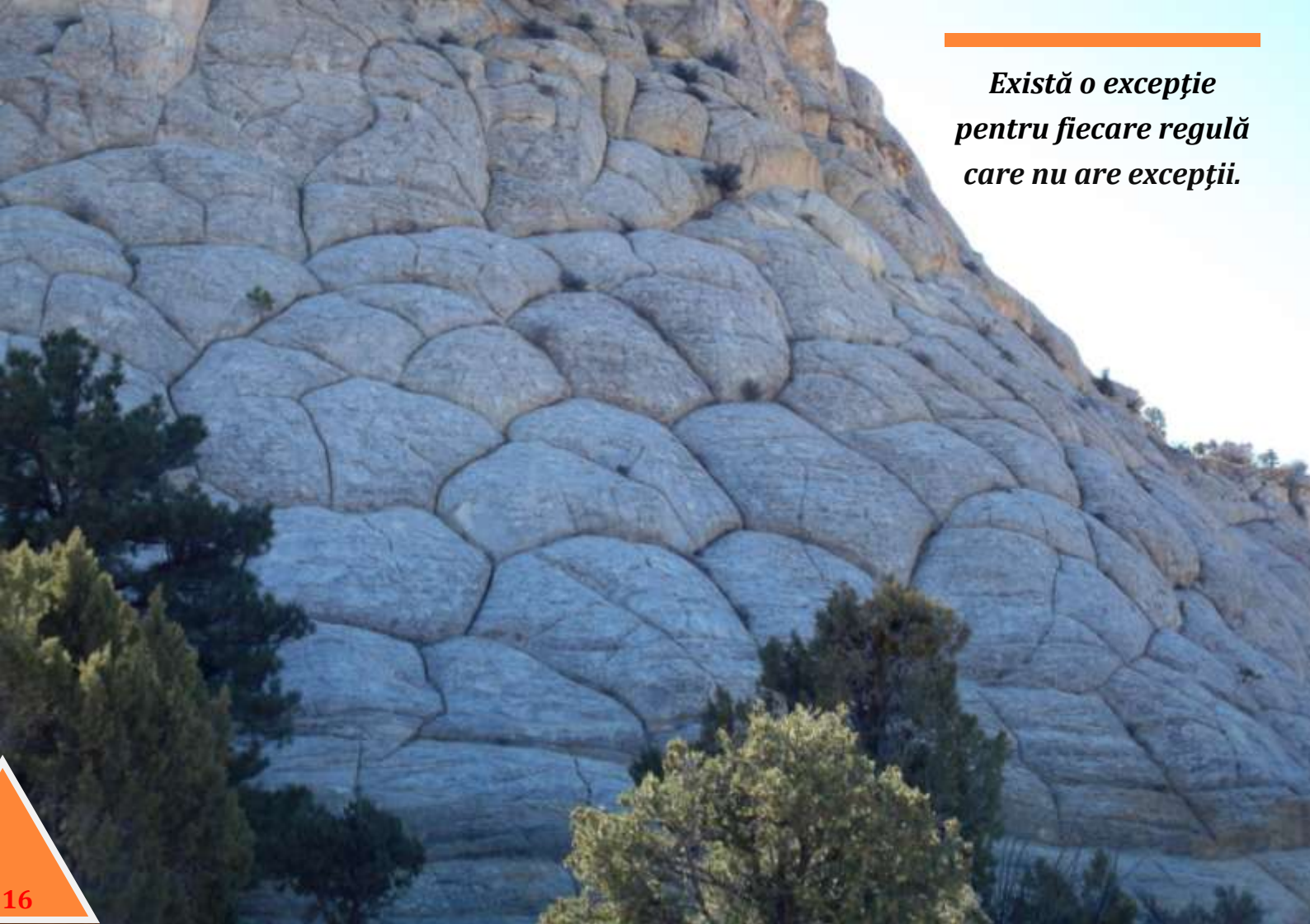

Există o excepție pentru fiecare regulă care nu are excepții.

Astăzi, e mai mult un efort psihic decât fizic să călătorești.

Cu noţiuni puţine şi mici, să ai teoreme multe şi mari.

De fiecare dată când mă uit la acelaşi tablou, văd ceva diferit.

În literatură și artă au chemare toți nechemații.

Dumnezeu îţi dă într-o parte şi-ţi ia în alta.

Puţin din fiecare înseamnă nimic din toate.

Timpul se face că nu mă vede şi trece înainte.

Fericirea este în tine, nu vine dinafară.

E mai ușor să critici decât să faci.

Din piatră seacă, să poţi scoate diamante.

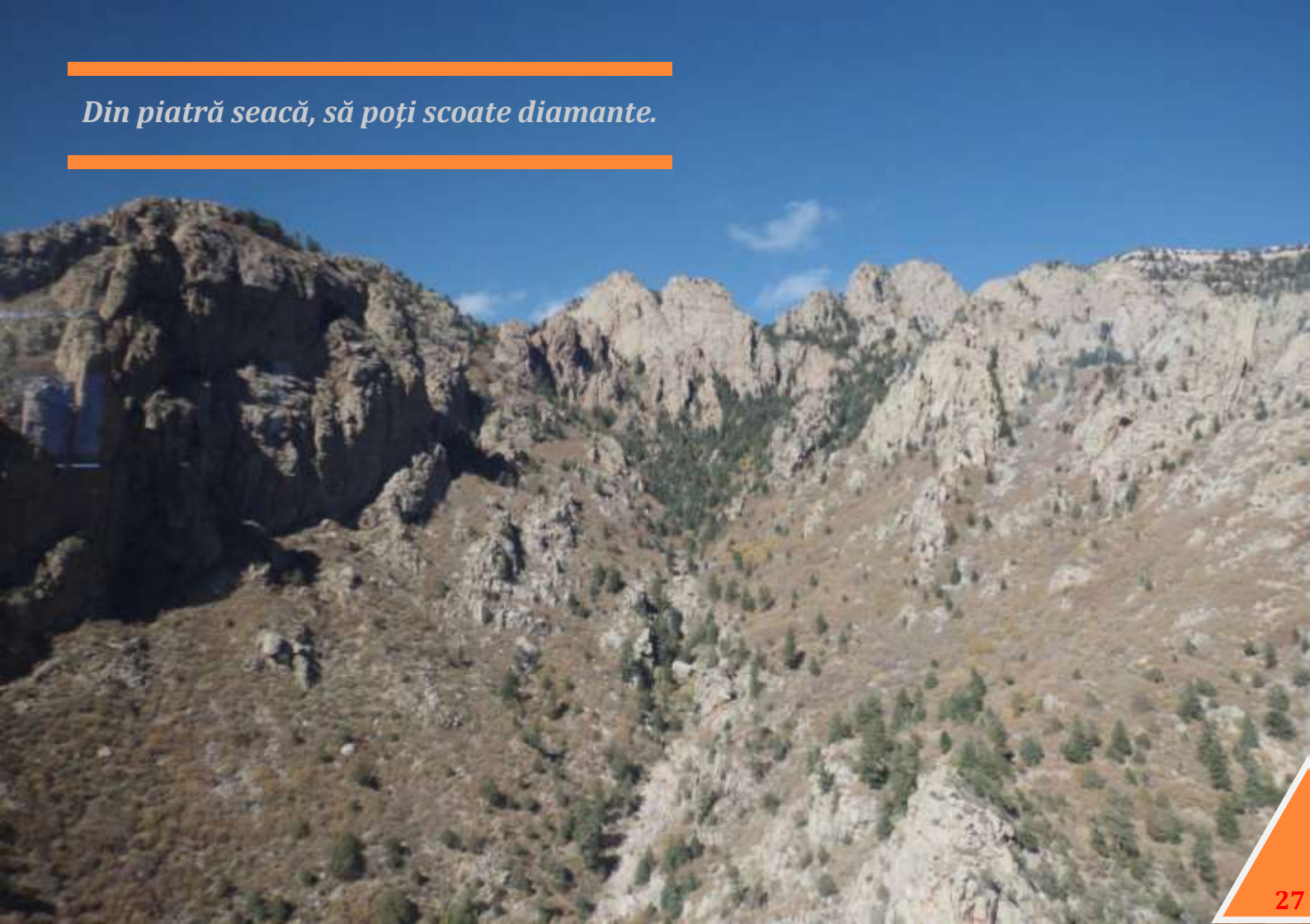

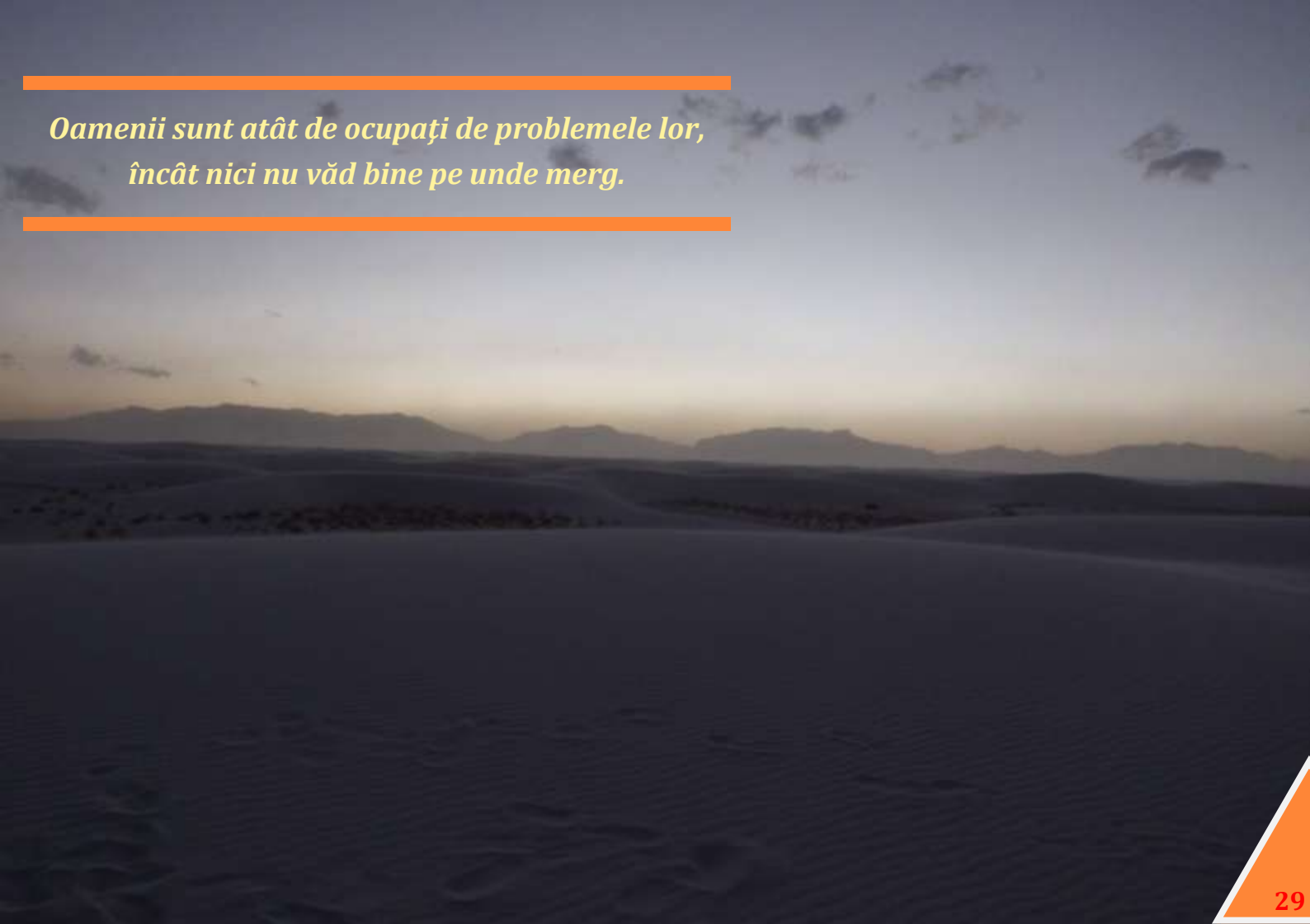

Oamenii sunt atât de ocupați de problemele lor,
încât nici nu văd bine pe unde merg.

Oamenii mari au de unde să cadă, dar cei mici n-au de unde se ridica.

Un cerc mângâiat pe toate părţile devine vicios.

Nu trebuie să fii frumos, trebuie să fii diferit ca s-atragi atenţia.

Acceptă răul. Gândeşte-te că putea să fie şi mai rău.

Dacă vrei prea mult, nu obţii nici puţin.

Pentru unii, este posibil orice, pentru alții, nimic.

Eu sunt antimăsura tuturor lucrurilor.

Fiecare îşi face împărăţia lui.

Pentru a ajunge la organizare, trebuie să treci prin dezorganizare.

Întotdeauna ţi se pare
că e mai bine
acolo unde nu eşti.

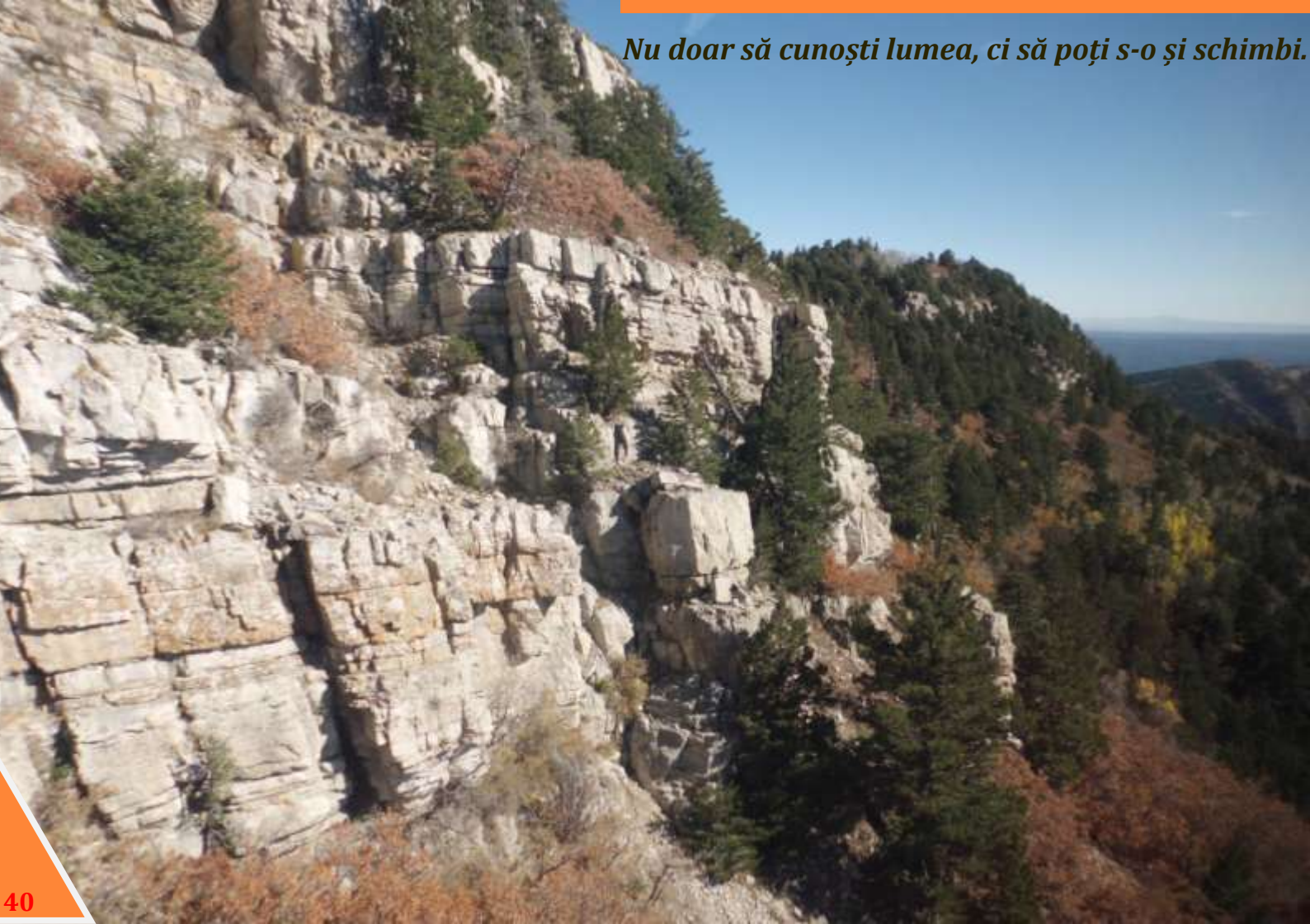

Nu doar să cunoști lumea, ci să poți s-o și schimbi.

Tu, cel care urci, mai priveşte şi îndărăt!

Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești.

Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.

Să ne salvăm de noi înșine.

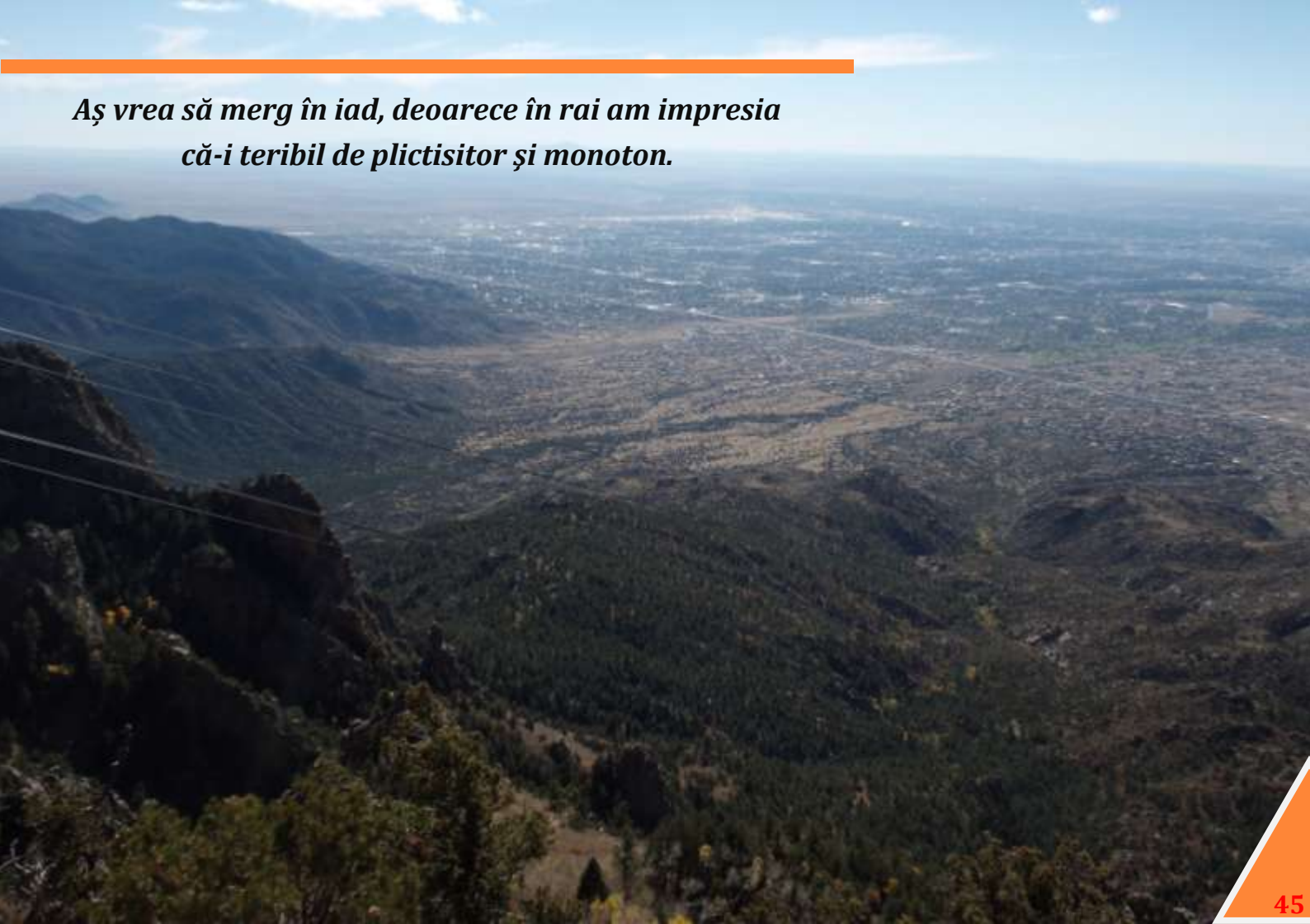

Aș vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia că-i teribil de plictisitor și monoton.

Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în ţărână.

Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.

Numai din necazuri se naşte fericirea.

Un bun exemplu ţine loc de caz general.

Fiecare este sclavul cuiva și stăpânul altcuiva.

Mă trage curentul / paradoxist, postmodernist şi maritim.

După ce-ai făcut un bine, *îți dai seama că se poate și mai bine.*

Trebuie mai întâi să-ți placă ție de tine.

Toţi vor să vândă, dar nimeni să construiască.

Să ai încredere în neîncrederea oamenilor.

Toate sunt schimbătoare, *doar schimbarea este constantă.*

Natura ne naşte, natura ne creşte, natura ne omoară!

Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!

Matematica este abstractă pentru cei care n-o înţeleg.

Pretenţii mari, posibilităţi mici.

Cât călătorești, știi că trăiești.

În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.

Omul este într-o perioadă de tranziţie permanentă de la naştere până la moarte.

Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.

Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.

Toate problemele în această lume sunt din cauză că unii vor să-i domine pe alţii.

Eşti un mic afacerist: *furi de la tine şi dai la alţii.*

Mi-e dor de duşmani fiindcă mă întărâtă.

Să fii călător prin tine însuți și prin alții.

Dă-ți jos căciula din cap, că nu poți să gândești din pricina ei.

Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.

Mă atrage avangarda literară fiindcă nu-s în stare să creez nimic tradițional!

Orice ființă este o necunoscută.

Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

Indice de gânduri

7 Întotdeauna mai târziu va fi prea târziu.
8 Ceea ce-i sigur în lumea asta e nesiguranța.
9 În societatea modernă trebuie să te adaptezi la inadaptabil, altfel eşti strivit.
10 Sunt atât de singur, că n-am nici cu cine mă certa.
11 Mereu ai câte ceva de văzut, şi deseori în locuri în care nici nu te aştepți.
12 Poți face primăvară în viață şi-n timpuri mohorâte.
13 Baiurile-s între oameni, nu între pietre şi pământ.
14 Sentimentele şi cunoştințele acumulate trebuiesc destăinuite până nu se răcesc.
15 Aş vrea să călătoresc la infinit!
16 Există o excepție pentru fiecare regulă care nu are excepții.
17 Astăzi, e mai mult un efort psihic decât fizic să călătorești.
18 Cu noțiuni puține şi mici, să ai teoreme multe şi mari.
19 De fiecare dată când mă uit la acelaşi tablou, văd ceva diferit.
20 În literatură şi artă au chemare toți nechemații.
21 Să emancipăm femeia, ca să fie şi ea la fel de exploatată ca bărbatul.
22 Dumnezeu îți dă într-o parte şi-ți ia în alta.
23 Puțin din fiecare înseamnă nimic din toate.
24 Timpul se face că nu mă vede şi trece înainte.
25 Fericirea este în tine, nu vine dinafară.
26 E mai uşor să critici decât să faci.
27 Din piatră seacă, să poți scoate diamante.
28 Cine s-a născut întâi: materia sau idea?
29 Oamenii sunt atât de ocupați de problemele lor, încât nici nu văd bine pe unde merg.
30 Oamenii mari au de unde să cadă, dar cei mici n-au de unde să se ridice.
31 Un cerc mângâiat pe toate părțile devine vicios.
32 Nu trebuie să fii frumos, trebuie să fii diferit ca s-atragi atenția.
33 Acceptă răul. Gândeşte-te că putea să fie şi mai rău...
34 Dacă vrei prea mult, nu obții nici puțin.
35 Pentru unii, este posibil orice, pentru alții, nimic.
36 Eu sunt antimăsura tuturor lucrurilor.
37 Fiecare îşi face împărăția lui.
38 Pentru a ajunge la organizare, trebuie să treci prin dezorganizare.
39 Întotdeauna ți se pare că e mai bine acolo unde nu eşti.
40 Nu doar să cunoşti lumea, ci să poți s-o şi schimbi.
41 Tu, cel care urci, mai priveşte şi îndărăt!

42 Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești.
43 Oamenii fără pasiuni sunt oameni goi.
44 Să ne salvăm de noi înșine.
45 Aș vrea să merg în iad, deoarece în rai am impresia că-i teribil de plictisitor și monoton.
46 Îmi place să mă joc cu literele; ca un copil în țărână.
47 Să găsești soluții comune la lucruri aparent contrare.
48 Numai din necazuri se naște fericirea.
49 Un bun exemplu ține loc de caz general.
50 Fiecare este sclavul cuiva și stăpânul altcuiva.
51 Mă trage curentul / paradoxist, postmodernist și maritim.
52 Am uitat și ceea ce nu știam...
53 După ce-ai făcut un bine, îți dai seama că se poate și mai bine.
54 Trebuie mai întâi să-ți placă ție de tine.
55 Toți vor să vândă, dar nimeni să construiască.
56 Să ai încredere în neîncrederea oamenilor.
57 Măcar să faci praf, dacă altceva nu poți!
58 Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea este constantă.
59 Natura ne naște, natura ne crește, natura ne omoară!
60 Lucrurile au o rezolvare simplă, însă nouă ne place să le complicăm!
61 Matematica este abstractă pentru cei care n-o înțeleg.
62 Pretenții mari, posibilități mici.
63 Cât călătorești, știi că trăiești.
64 În fiecare zi să întreprinzi ceva nou.
65 Fiecare pentru el, și toți împotriva tuturor!
66 Omul este într-o perioadă de tranziție permanentă de la naștere până la moarte.
67 Nimic un e perfect, nici chiar perfectul.
68 Să renaști din înfrângere ca un vulture ridicat din mocirlă.
69 Toate probleme în această lume sunt din cauză că unii vor să-i domine pe alții.
70 Ești un mic afacerist: furi de la tine și dai la alții.
71 Mi-e dor de dușmani fiindcă mă întărâtă.
72 Să fii călător prin tine însuți și prin alții.
73 Dă-ți jos căciula din cap, că nu poți să gândești din pricina ei.
74 Doresc pe cineva care să mă iubească pentru defectele mele, nu pentru calități.
75 Mă atrage avangarda literară fiindcă nu-s în stare să creez nimic tradițional!
76 Orice ființă este o necunoscută.
77 Cerul de zbor al poetului este pământul patriei.

În literatura românească de călătorie, Florentin Smarandache e un fel de doi într-unul: Juan Sebastian El Cano şi Antonio Pigafetta dimpreună; navigator cărturar, dar totodată un reporter al propriei umbre.

Călătoria este pentru Florentin Smarandache un *pharmakon*: leac şi otravă deopotrivă. Şi îl serveşte ca atare. Cine are curiozitatea să-i deseneze călătoriile pe hartă, va descoperi că nu mai e mult până profesorul de matematici de la New Mexico University va putea exclama, cu vorbele lui Seneca: *nec sit terris ultima Thule!*

Eu gândesc cu creionul în mână.

Florentin Smarandache

ISBN 978-973-1903-51-4